

herbærende Medlemmers Hjertes og Myrer. Jeg anser ikke det ærede Medlem berettiget dertil og haaber ikke, han faar Held dermed, men jeg tror, at det er urigtigt af det ærede Medlem af taktiske Grunde at gøre os Stillingen vanskelig, fordi vi ikke i en enkelt Sag ere enige med ham. I almindelig politisk Henseende, overfor Regeringen, overfor de mere eller mindre aabne Tilnærmelser til Ministeriet fra forskjellige Side, der gaa ud paa at undergrave Venstres politiske Stæde og gøre det dets Stilling vanskelig — overfor den Slags Politik anser jeg mig for at have samme Standpunkt som hidtil, men jeg tror, jeg er i Overensstemmelse med den Forhandlingspolitik, der er proklameret her fra alle Sider, naar jeg forundrer mig over, at den Sag, som her nu foreligger, skal være unddraget fra denne Forhandling. — For at gøre Indtryk spurgte det ærede Medlem, om det var værd at komme med en Bøn til dette Ministerium om at fremme denne Sag, at bede dette Ministerium om at tage sig af den. Jeg siger, det er efter min Formening en fuldstændig Misforstaaelse, naar her tales om en Bøn. Saa vidt jeg ser, er her kun Tale om, at Folketinget vil benytte en af Formerne for dets Ret til at tale med Regeringen. Folketinget har jo, som jeg sagde forleden Dag, forskellige Former, hvorunder det kan benytte sig af denne Ret; dets private Initiativ kan ytre sig paa forskellig Maade. Det, her er Tale om, er ikke at bede, men at fordrø noget af Regeringen. Her komme vi ikke bøn-faldende, som det ærede Medlem vil forestille os, og bede den ærede Minister, om han vil være saa naadig at høre os; nej her kommer Folketinget og siger: Vi have foruden at forhandle de Sager, som ere forelagte for os af Regeringen, Ret til at forlange ogsaa andre Sager jatte paa Dagsordenen, hvilke vi særlig sætte Pris paa, og blandt disse Sager er ogsaa Retsreformen. Vi gøre blot Brug af vor Ret til at opfordre Regeringen til at tage sig af denne Sag. Jeg tror nok, at det er den rette Opfattelse af Forholdet, at her ikke er Tale om at bøn-falde, men om at gøre Brug af sin Ret overfor Regeringen. Jeg indser ikke, hvorfor Folketinget skulde affære sig selv fra Brugen af denne Myn-dighed til ikke at være indskrænket til at forhandle kun om de Sager, som det behager Regeringen at forelægge os. Blandt de Forslag, som ligge for, er der kun ganske faa, der kunne interessere os, og vistnok kun faa Procent have Ud-sigt til at gaa igennem; hvorfor skulde vi saa ikke gøre Brug af vor Ret til at sige: Af alt, hvad der væltes ind over os fra Regeringen, er der meget

lidt, som interesserer os, men lad os faa noget frem af det, som interesserer os. I Stedet for at komme med en Opfordring af den Art, burde vi efter min Mening komme med 10, 20 og ofte komme og sige til de enkelte Ministre: Vær saa venlig at komme med den og den Sag. Her agte vi f. Eks. at opfordre den højtærede Justitsminister til at komme frem med et Forslag om en Retsreform, saaledes mener jeg, at vi ogsaa f. Eks. lige over for den højtærede Kultusminister kunde sige: Folkeundervisningen i Danmark er en Sag, som i en lang Aarække har ligget brat; vi opfordre derfor Ministeren til at tage sig af denne Sag lidt hurtigt. Saaledes mener jeg, at vi burde gaa det ærede Ministerium igennem og forlange alle de Spørgsmaal sat paa Dagsordenen, som vi sætte Pris paa. Jeg tror, at det vilde gavne vor Stilling ganske betydelig her i Folketinget, i Stedet for, at vi nu, som det synes, efter den Opfattelse, som det ærede Medlem fra Kolding udtalte, skulde vige tilbage fra at benytte vor forfatningsmæssige Ret her i Tinget. — Jeg skal ikke gaa videre for Djebliffet, kun altsaa gentage, at jeg anbefaler at stemme for Vædringsforslaget af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds, og at jeg anbefaler at stemme imod det af det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds stillede Vædringsforslag. Hvis Vædringsforslaget af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds bliver forkastet, anbefaler jeg at stemme for Beslutningen, saaledes som den foreligger.

Falkensjerne: Jeg kan efter de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede Medlem fra Rykøbing (Korsgaard) fatte mig i stor Rorthed. Jeg ønsker kun at svare et Par Ord paa et enkelt Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) fremkom med. Det ærede Medlem rettede det Spørgsmaal, hvorfor det var dumt, at Venstre ikke tog Retsreformen op i 1880—81. Han syntes, det var en særlig dum Ytring fra de Herrer's Side, der vare fremkomne med den, og han søgte at motivere, hvorfor Venstre ikke tog den op. Han søgte at motivere det blandt andet derved, at hele den daværende politiske Situation var saa spændt, at hele dette Tings Opmærksomhed den Gang ene og alene var samlet paa dette: at afværge den truende Konflikt. Jeg tror dog alligevel, at alle de, der ere lidt kendte med Forholdene i dette Ting, med det Beslag, som selv en meget spændt politisk Situation lægger paa dette Tings Kræfter, ville indrømme, at der næppe af den Grund vilde